

ΜΗΘΥΜΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ

Έτησία Δο. 20 Έξάμηνος 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

Έτος 2ον

Έν Μηθύμνη Τετάρτη η 22 Ιουλίου 1920

Άροθ. 124

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ

Αναμφύβολος καί το σαρόν, καί το ζήλον άμέσου καί ταγίας θεραπείας ύπάρχει έν τή Διοικητική ή μών συστήματι, διότι δέν ξεηγείται άλλως; ή άποτυχία έν τή εφαρμογή του του γνωστού Νόμου περί Δήμων καί Κοινοτήτων.

Είναι γνωστόν ότι ο Νόμος αυτός έπικελώσ; έπεξεργασθεί, καί μετά πολλάς συζητήσεις έν τή Βουλή ψηφισθείς, ένομισθη, ότι θα άπετέλει την άπαρχήν της εφαρμογής του άσκοπεντροτικού συστήματος έν τή Διοίκηση άλιγοχροόνος ήμος εφαρμογή αυτού άπέδειξεν ότι ο Νόμος ούτος είς τās νέας τουλάχιστον χώρας ούκ ούτως άπέτυχε.

Δέν σκοπούμεν νά προβώμεν είς κρίσει: επί του Νόμου τούτου, διότι καί μελέτης ειδικάς άπαιτεί ή έργασία ούτή, καί τής άμοδιότητος έπαρχιακής έφημερίδος: του κύκλου διαφευγει. Θέλομεν μόνον στηρίζομενοι επί των πραγμάτων, καί επί όσον βλέπομεν καί αντιλαμβάνομεθα νά ύποδειχόμεν τοίς άμοδιότις, που κατά την κρίσιν μας έγκριται τή παράδοξον φαινόμενον τής άφροσύνης παραιτήσεως: τών προέδρων καί συμβούλων τών Κοινοτήτων, καί τής μη άποδοχής των άλλων του διορισμού των, διότι άκριβώς περί τούτου πρόκειται.

Ως γνωστόν ο Νόμος προβλέπει πρός ανάδειξιν είς τά αξιώματα τών προέδρων καί τών συμβούλων, έλεγος διενεργούμενος έλευθέρος καί άνεπισηστος, τά δε ούτω έλεγόμενα πρόσωπα θεωρεί ως τούς πρώτους νομίμους άναπροσώπους του λαού, θεωρεί δε τά αξιώματα αυτά τιμητικά, διό καί τά έλεγόμενα πρόσωπα δέν μισθοδοτούνται, καί επί τοιςχεκαρτίας, οι δημογόντες καί τά συμβολικά έθεωρούντο ως πρόσωπα λίαν σεβαστά άπελάμβανον δε παρά τών Διοικητικών, Αρχών πολλών τιμών. Παρ' ήμίν ό; έπαρμόδεται ο Νόμος παρά τών Αρχών, οι πρόεδροι, καί τά συμβούλια θεωρούνται ως ύποτελή ού μόνον πρός τή Διοικητική Αρχή, αλλά καί πρός όλας τās άλλας ύπηρεσίας του Κράτους, όλίγον τι διαφέροντες τών άρα φάλας, καί τών κλητήρων.

Έν βλέμμα πρός τά διαβιβαζόμενα αυτοίς έγγραφα παρά τών Διοικητικών Αρχών άρκεί νά πείση πάντα έναντιπροφρονούντα όλας τός ύποχρεώσεις, όλας τās εθύννας, όλας τās ποινικάς συνεπείας έν τής μη εκτέλεσώς του γάδε ή τάδε έγγράφου, έπιρρίπτουσιν είς τούς άναπροσώπους του λαού, αυτά δε μισθοδοτούμενα καί άποζημιούμενα ποικιλοτρόπως, περί ούδενός φροντίσους ή μόνον περί μιάς άλλής διεκπεραίώσεως τών έγγράφων. Όλη ή ύπηρεσία του Κράτους ή Διοικητική Ολιγονομική καί Άστυνομική, γίνεται διά τών προέδρων καί συμβούλων, είσι άπειλή βερωτάτων ποινών διά τήν τυχόν μη εκτέλεσιν αυτήν. Είς λόγος επί πλέον διά τόν όλιγον αί Κοινοτικές δέν εφύρσκουν καιρόν νά προσηλωθούσιν καί είς τά ιδιαίτερα των καθήκοντα ύπερ τών Κοινοτήτων των.

Αλλά μήπως άρέθησαν πόροι είς τās Κοινοτήτας, διά νά κατορθώσουν αυτές, όχι νά εφύρσκουσιν άνθρώπινως, αλλά τουλάχιστον νά συντηρηθώσι; Περί τών πόρων ήμος τών Κοινοτήτων θέλομεν πραγματευθή άλλως.Οι λόγοι όθεν εν; παραιτήσεως τών Προέδρων καί Συμβούλων, καί κατά συνέπειαν τής άποτυχίας του Νόμου περί Δήμων καί Κοινοτήτων είσι καθ' ήμάς Πρώτον, ή κακή συμπεριφορά τών Διοικητικών Αρχών πρός αυτόν Δεύτερον, ή ανάθεσις είς τά Κοινοτικά Συμβούλια, όλων άνεξαιρέτως: τών ύπηρεσιών του Κράτους διά τās όποίας ειδικοί ύπάρχουν ύπάλληλοι, καί Τρίτον, ή έλλειψις πόρων. Εν όσω δέν ληφθή κομμία πρόνοια έστω καί προσωρινός, δι' όλα αυτά θα εφύρσκόμεθα πάντοτε από κρίσεως Κοινοτικής.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΑΙΤΙΟΝ ΑΥΤΗΝΙΑΣ

Χθές βράδυ χωρίς νά έχω ούτε κορυφός, μήτε κοινούτια καί φέλλους, έστάθηκ άδύνατον νά κλείσω μάτι.

Γύρσια άπ έδω, ξαναγύρσα άπ εκεί, έπεσα μπροστά, έστρεψα άνώκελα, έφραξεν αυτίού νά μη είχα τίποτα που με ένοχούσε — τίποτα δέν είχα — ως τόσο, έν και το πράγμα μου φάνηκε πολύ παραξένο, διότι ποτέ στη ζωή μου δέν θυμούμαι καί αι με-

γαλύτερα άκόμη αίτια νά μου γίνουν άφορηή νί γάσω τόν ύπνο μου, έπέβασα ύσως καί νά συμβάλειν καί, που νά διαφύγη τήν Σατανικήν μου άντίληψιν κατηγορίας νά τό έξέρισω τό άρμα νά κροσθή. Τό άλλο βράδυ ή ύπτι ιστορία τό γεγονός ναναντοδασ σοβαρόν τόσον, που άρχισα νά πιστέωσ άπτήν τήν φοράν ύπερορσικόν τι φανώμενον.

Τι διαβολοί είναι αι τόν νοών μου, σάν μία φορά ο Ακόσμος Παύλος, «Εβόδη μοι σκολοψή τή σαρκί, Άγγέλι; Στάν, ίνα με κοληφής; — Μα άπόδ' έγώ ο ύπιο; είμαι Σατάν; — Τι νί κίνω; Πού νά κίνω; — Α, — ίτα με τόν νοών μου θα καταρίνω στήν — έστρήτην, δολιδή θεί άρχισω τούς κρινούδ; πικριέτου.

Εφώλεξα λοιπόν νά περίσση ή νύκτα, νύχτι τής Πέμπτης πρός τήν Παρασκευήν, «νί προοί, προοί, πριν αλέκτω» φωνήσση τρίς, τούτω και ι αέρος τής νι πικας πρός τό μέρος του βροχί ν τής άπελπισίας.

Τόν έσθ' εις ύλοι σας έκείνος που έχει ένα βράδυ σιν πολυθρονα. — Άμα ήμος καί κληρίαξ, σκέρθη ής; τό μ-ρο; δέν ήταν καί πολύ κατάλληλο γαί μένο, γιατί ήμουσ σχεδόν όσπλητισμέος, καί φοβισμέος; γύριτα πίσω, τρέκον σά τέσσερα.

Τό βράδυ πλαγίως, τίποτα ύπνος, σπκόνομαι τιν αύριο πείη τήν ίδια ώρα καί τριβώ πρός τόν ίσιο όροσο, ό όποιος μήα φέρει πρός τή πέτρα ο Μικρο Περσίον — πύρα: ού μωροσι, τό βράδυ καί δέν μισροσίτα νικουμήςθη. Τι νά κίνω έτι τέλους; — Άρχισα νά ροσά τόν ύπνο μου. Τι έχω, καί τι κρέσει νά κίνω γιά νά άταλαχθ' άπ αυτό τό καυ. — Αδύνατον νά βρω τί είχα καί τό καυ έγκολουδούσ' είς βράδιόν του ήγασα νά σκέπτοιμαι καί περιούτοκόντι; Έβασα τό κεφάλι μου, γιά νά βωδ' τήν αίτιαν δόύνονον. Με τά πολλά ήμος τό βοήκη... Δέν υ άίνα νά κομμήθω καί μωρα σέμρι. Ποιά; Είνα δύσκολόν νά τήν φαντασθήτε; Αδύνατον. Μην τανοκεφαλίτε άδικα. Δέν θα τήν βροίτε ποτέ. Νά σέ; τήν πώ έγώ; — Λοιπον δέν μ' άρ νενά νικουμής ή έξη σέμρις. Γιατί ο Θεός νά δόσει ήλο τί μωαλό σ' υς άνδρος, καί νά μην άφήση καί τας γυναίκες... Άγ. Αλλά έννοια σας όί Γυναίκες. Επειδή σά; άγαπώ, διότι πάντα σά; έχω με τό μέρος μου καί με άκούσθεταί π' σ' ώς. — Μην άνυσου γείναι. Θά ζήσησ τόν λόγον άπό τόν Θεόν έγώ. Σατ' νός.

ΓΑΞΕΙΜΙΩΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΤΙΑΝΗΝ ΣΤΟ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟ

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

— Κοκ' σημάδι αυτό. Ο κατεγν Δήμητριος, τέλειος θλασοδύκωσ, άρχισα τίς βλαστημίες. Όλους τούς πήρος ο διαβολοίς καί μηχανικό καί ναύτες, που δέν έχουτε τό νοούτρο στή δουλειά τους, νά σίνε έντάξει. Επειδή κοιτάζομενα ποτέ θα ή παράση κανέναν δουλικό άπό τήν προκομμία νά τό περσορσικόν Ο Τσαρκίφες ήμος με τήν εφύρσολογία του

Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Μιτλήνη 21 Ιουνίου 1920 Αριθ. 251

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Δ. Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 1920

έβαλε τα πράγματα στη θέση τους. Γελάσαμε όλοι με την καρδιά μας, ορίσαμε πάλι την άγκυρα και οι άρμυδοι έβδελξαν επί τα ίχνη του καπέλου της μηχανής, τό όποιον εύδελξή επί τέλους μετρωμένο σέ κάτι σίδηρο. Τό βιδώσανε καλά να μή φύγη πάλι, λιδώσανε τη μηχανή, τά επιδειρώσανε όλωνά μή λείπη τίποτε και βίλαμε μετρώς.

— Ε παιδιά, τσοσά δέν φοβόμαστε τί κίωμα. Οσο θέλει άς κινή ο ήλιος. Τό κίπε ο μπλε κή στή θέση του. Λέγει ο Τσακιρίτης. Ο τσοσά ήθελασα άγριεύσε περιπόλεσο ο βορριός όσο πήγα να και δυνάμωσα. — ά ά κατα τίν Δημήτρη. γιά να μή δειξή πός δέν φοβίται τά στοιχεία άνοξεί και τό πρώτο πινάκι της Μπάσιας. Σωτικέ θάλασά δι κριτίπιαμα. Ολοτόν και ιο δένμα για τη ψυχή και τού και τήν επιδειρώσει πόν ο ήλιος τό κίωμα. Μά ο Τσακιρίτης δέν έννοιοσά να ήήχαση

— Άντε καπετάνιο, βγάλε τό φαγι, γιατί πινό δάμα. Δέν μή έθρσασ τό δικά σου. Τι και βροθα τέλοσ πίνω Ι Μ. άκείφοσ άπυθότατοσ και σοβ άξείσ και τή κριτίπιασ δέν έλγισέ τσοσ. Έβρισεσ ποτόσ έ λίγο του χρομύλοσ, και τή δουλιά του. Σέ άλγο, άχρισαν οι προτοιμασίεσ και μόλισ ήθελε ή κιολληλή σαγιά και τό μεγάλο πατί της Μπαλιά, ύφρθησε και δέχθηεσ στή άγκαλιά του όλολοπο τό άγριαμένο μελέμα.

— Οκαίφοσ τά πόρα ήγκασίλια διόχρξισαν ασπίη και αθή τά πελορι έχμασ επεφρονοσση τήν όργη τουσ άσν τό καπετάνιο της. Κάποσ κίποσ έσποδοσ κανέσ σού και τσοσρομύ της και μή, έθρσάσε, και έ έλοσ ό άπον έταν: μή ε ή άρ; μή. Σ γά έλοσ ό βορρηάσ: τεκασόθεσ και δάν κερσόθροσ να μή πνίξη, ό ότι ο Τσακιρίτης δέν έννοιοσάσ και όδονακ ήτροσ να πάγη μιοσιστηνέσ και όδονακ σην ό μη του και έτεσ τέλοσ παρόδοσ τά ύπια.

ακολουθεί

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΑΙ ΔΙΑΓΡΑΦΕΙΣ

άί όποσά άπατοσάσε δια τήν έντεσθεν άνωχώρησιν, και είς τας πατρούχασ έγκαστόσασιν εφηνπροσφύγων προκλήθον, και είς δεκάτοσ, τήν ησνικήν άγανάκτησιν. Άφού και ένταύθα ύπάρχει ή πετροσπή, είς ας πεί και ή ήροδοσικήσ προς θεσσησιν των διδοσέων κτεσίν προς πληροσστησιν, νομίζομεν ότι τά πρόγμ τα έξοικονομοσθησιν. Έπεισ έάν τήν ήροδοσικήσ, τήν έρομην όσα τον τόπον. Σαντοσμεσ είς τούσ έσ Μιτλήνη άροδοσίου να λαβωσιν όσ έψες τή δίκαιη κριτίπιασ των κριτίπιοσμένων. Τήν διόρθωσιν τού άσπασού εδούσ ένταμένομεν υπό τήν έκτελεστικήν ήσ πετροσπήν των προσφύγων Μιτλήνης, ήτις όμολογοσμένοσ: ήροδοσική εδουσεσδής και έρχόχτες έσ μετρίλωσ και κλήσ, θελήτωσ.

ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΝ

σχημασική ή προαχτοσμένη και κέ τούσ ένταύθα κέντρσ. Οί πρόσφωσ: όλοσ είνεκ επί ποσόσ. Άλλωσ ά εχώρησιν και άλλωσ εσομαζόνσ.

— Ο Γαίωρ πάσς έξέφρασέ τήν εύγομοσώνην του πρόσ τήν Έλληνικήν Κυβέσνην.

— Τήν προβεβή Δευτέραν θέλει ούτοσ μεταφρασθεί είς Θεσσαλονικήν.

— Ο Γαίωρ προηήθε τήν πόλιν υπό σινδεσξιν των έπισήμων.

— Έπίσημον άνακινωθέν άναφέρει ότι έθροικόν άπόσπασμα άποτελομένοσ από εκατόν έπτόσον και τόσων άλλων πείων ένέπρασ είς ένδύρασ καταστροφάν τείσείσ.

— Είς τήν Έλληνικήν Έκκλησίαν του Λονδίνοσ έγένετο μαζόσ ιεραστική όδοσολογία επί άπελευθέρωσεί τής Θράξείσ. Είς ατήν παρίσταντο πλεσίτοι Άγγλοι φιλέλληνεσ.

— Η Α. Μ. ο Βασίλευσ Άλέξανδροσ έπισεφώρη τήσ Σαοίνασ Έκκλησίασ, άνεχώρησεν διά Μήθειαν έκείθεν δε θά έπιβίβησ τού α Άβέρωρ και μέσοσ Κωνσπόλεωσ θά έπιστρέψη είς Αθήνασ.

ΔΙΚΟΣΤΟΛΕΙΑΣ

ται προς άνωχώρησιν έσκίνοσν τί κριτίπιασ των, θεωροσν τούσ λογοσραφικόσ των μετ τών έπώπιοσ, δίδοσν και λαβέσιν τον πηχόσρησιν δια τό πελοριόν, και εδύγασ, φεύγον έθροσποσθεσ και εφρησά, έπάτολοσ τής εθνηκήσ έδουσ, φοβίσεσ τού Έλληνικού πολιτισμού όκομσ άκίπνεσ: τού Έλληνικού πνεύματοσ, και τής Έλληνικήσ εύφροσ. Έπεισ ό ό ότις δεσφράξε και έπασσιν άσπώσ από τούσ εθνηκήσ θεολόγοσ προκινέσ, έσ τούσ προσφύγησ νώ έσ τή έρχομικήν νεκ και μεγάλη άσπώσ έννησ έπασπλήσ.

ΟΙ ΕΡΕΒΑΙ ΔΕΙΞΑΙ

ή φερανή δεσφρή τήσ τήν φροσν ενκαρφέλοσ ή έννοιοσικήσ, ότις κτεσνική ή πλέον πινά του Άροδοσίου ήροδοσίου. ότε δίν έπασπεν ώσ έλχέσιν όσοσ προσφύγησ να όρίσασν ποσά τά όποσά δέν ήσ έπασπρησιν ούδδ μετ άπείσμονσ σφν κρησισμόσ, άλλσ ότε έπρασ ήσ δημοσασία να άρχίση με τήσ έλλεστωσένας. Άπεσείχθη προσέτε ότι ό δεκάτοσ ανεθεσισ συνσποσπίσ των έννοικησών ήτο και όλοκλησίαν ήβήκροσ, ότις ποσάσται τού όίτοσ ούδέποσ έπώξεσ.

ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΑΠΑΜΑΤΙΚΑΙ ΠΗΓΑΙ ΜΗΘΥΜΝΗΣ

Ευχαριστώσ πληροσφορμένοσ ότι ό Γενικόσ ήμωσ Διοκητήσ κ. Χρυσόβλόνησ μόλισ έμαθε τήν κατástασιν είς ήν εδοσασιν τά Θεομά Δουετρά Μηθόμνησ, περί τής Ισριασικήσ των όποιων ιδιότρησ δέντέρα γνόμη δέν δόναται να υπάξση, άμείωσ έσπευσε να ζητήση από τό Κοινοτικόσ Συμβούλιόν μας να τή ύποβάλλη σχετική και λεπτοσμοή έκθεσιν. Δια τας πρόξεσε αήτεις ό Κόριωσ Γενικόσ Διοκητήσ, όσ και διά πολλών των άλλων τοιούτων, άποδεικνύει διά μιοσιστην φορην ότι άήκει είς τήν τάσιν όρη.

τόν έσ γέματοσ Γενικόσ Διοκητόν, όσινεσ γίνονται μέσα είς τήν γραφειοκρατίασ, άλλσ είς τήν τάσιν των θεστων, και πρακτικόσ άνδρόσπον, έπιλαμίνεται όμείωσ: πόση εύκαίριεσ, μόλισ ατήν ήθελε τή παροσπισή ή τή ύποδαχθή, διά να έπασπεί τήν διοικητική του δράσιν πολύ πείαν του Γραφείου.

Τήν φροσν τάσιν δέν άμειψάλλομεν ότι είς κοστώσ δέλοσσι, καταλλήλωσ έπισπασσάθη πρόσ μεζόλην άνακοφρην και εδοσάσιν των πισφόντων τής έπαρχίασ, και όσινεσ μετ έδγνομοσνήσ: δέλοσσιν άναφέρη πίντοσ τό όνομα του κ. Χρυσόβλόνησ.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

— Εδύροσιστοσ πληροσφορμένοσ ότι προσέταμεσ: τού Γραφείου β. Τ. Τελοσών διοσρήσθ ή καισ πίπεσ άξόλογοσ κ. Ανάτοσ Ρομυλάτοσ: τούσ υπάλληλοσ του Γραφείου Καλλοήσ: όσισ διαμείνωσ επί άρκετον χρόνι κα δίστασ μελωσ ήμπε εασ καλύτερασ έν ύπόσείσ.

— Άνεχώρησεν διά Μιτλήνην και έσθεθεν διά τήν ιδιότρησιν αύτοσ πατριόσ, Άδραμυττιόσ ο κ. Εφισπής Γεωργίου.

— Έκείσθ διά Μιτλήνην ο κ. Δηήτριοσ Σάββασ διοσγόροσ.

— Και έκ Καλλοήσ, ό προσιόημενοσ: τού Γραφείου των δημοσίων έργων Καλλοήσ κ. Βασίλειο-Χανωτήσ.

ΔΙΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ένεκα τής τελευτιάσ, θαλοσσοαρχήσ πολλα ίσποφόρα ήμασ έσθησαν να λιμνιεσθόν είς τον λιμένα μας.

— Έπίσθσ κατέκλεσε ή Βάλια έκτελέσασα τακτικόσά τό δρομολόγιόν τής καιόλην τήν θαλοσσοαρχήν. Μασ ήθεσ σόσ κινεσν Δημήρι.

— Έπίσθσ ό «Άρμόμοσ: έκ Κωνσπόλεωσ δέ ά Μιτλήνην παραλήθων έντεσθεν άρκετόσ επίφάσ.

ΟΔΟΝΤΟΛΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΔΑΜΠΡΟΥ ΨΑΛΤΙΔΟΥ

ΕΝ ΜΥΘΗΜΝΗ

Είς τό τοπογραφικόσ και είνεγνέσ είς τό τοπογραφικόσ.